Ч. 152. Субота 20 (7) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввх на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ческо-німецкі переговори. — Кабінетна криза в Туреччині. — Ворохобня в Альбанії. — Італїяньско-турецка війна. — Російско-японьский союз.

Настрій в справі ческо-німецкої угоди по обох сторонах неоднаковий.

Німці настроєні досить песимістично і думають, що не тільки про соймову сесию ще в сім місяци не може бути мови, але взагалі можливе є відложене переговорів до осени.

Богато ліпше настроєна ческа сторона. Narodni Listy, Cas і Venkov подають, що конференциї над обома язиковими законами поступають швидко наперед і з кінцем сего тиждня будуть покінчені. Таким чином праця референтів над угодовим материялом була би покінчена і будучий тиждень був би посьвячений пленарним засіданєм угодових комісий і зборам обох соймових клюбів. Коли би не наступили нові комплікациї, то на 27 с. м. був би скликаний ческий сойм. Сойм до 2 серпня відбув би два засїданя, на яких полагодив би весь угодовий материял. Проґрама праць сойму обнимала би: 1) реформу краєвого статута (без виборчої ординациї), 2) управильнене язикового питаня в автономічних урядах, 3) полагоджене справ з часу нефункционованя сойму, 4) буджетову провізорию до кінця 1912 р. і позичку в сумі 90 до 100 міл. кор., 5) реактивоване краєвої оплати від пива в висоті 4 К від гектолітра з обовязуючою силою від 1 серпня с. р., 6) увільнене особисто доходового податку від автономічних додатків, 7) управильнене учительскої платні, 8) вибір членів краєвого Видїлу, 9) резолюцию сойму в справі виборчої реформи з зазивом до членів національно-політичної комісиї виробити проєкт виборчої реформи і як найшвидше предложити єї соймови.

Рівночасно мав би бути при помочи § 14 введений в житє закон про язикове питанє в державних урядах.

Такі надії і пляни ческої сторони. Та в здійснене їх, як сказано, німецка сторона покищо не вірить.

Як ми вже вчера доносили, цїлий турецкий кабінет подав ся до димісиї. Безпосередною причиною димісиї були трудности в справі обитя Магмуд-Муктаром башою міністерства війни. Услівя Муктара що до Альбанії признала рада міністрів за неможливі до переведеня. Внаслідок димісиї настало в Константинополи зовсім нове положенє так, що не звістно, чи новоіменований міністер війни удержить ся на тім становищи, тим більше, що єго іменоване зробило в армії лихе враженє. До іменованя Татара Османа баші не прийшло, бо против него протестували Вірмени. Муктар мав удати ся вчера з великим везиром до Альбанії, в цїли провіреня жалоб Альбанців і предложеня відповідних начерків, щоби приєднати Альбанців. В турецкім сенаті прийшло до приязної для Альбанців маніфестациї. Цїле положенє в Константинополи є тепер неясне. В місті є загальне пригноблене, бо кождий боїть ся дуже поважних випадків. Вість про димісию розійшла ся скоро і викликала в палаті великий несупокій. Предсїдатель предложив єї принятє до відомости і замкнув засїданє. Предсїдателя сенату і палати візвано на наради до палати. Перед димісиєю був міністер маринарки на послуханю у султана. По проголошеню димісиї удав ся великий везир до Порти і розправляв з міністрами уступаючого кабінету. Здає ся, що молодотурки бажають собі нового покликаня Саіда баші. Ходять навіть вісти, що амбасадорови в Льондонї, Тевфікови баші, предложено становище великого везира, нема однак надії, щоби він на те згодив ся.

Султан приняв димісию кабінету і поручив єму вести на дальше біжучі справи.

Ворохобня в Альбанії ширить ся щораз дальше. Ісса Болетінац стоїть на чолї 3.000 людий під місцевостию Джіюляна. Альбаньскі аґітатори зворохобили цїле населене довкруг Скоплїє. Під Прістіною веде ся борба, а населене коло Джіюляна є готове взяти ся за оружє.

---

2)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

На вежу Айфля можна вийти або сходами або за помочию підноса. На перший поверх виходить ся по 350 ступенях, на другий по 380, а з другого аж на сам вершок по 1062 ступенях, отже треба перейти всіх ступенів разом аж 1792. Очевидно вигіднійше єсть дати ся витягнути на гору підносом або т. зв. з німецка віндою. Із землі на перший поверх підносять чотири підноси; з першого поверха на другий два, а звідси аж на плятформу третого поверха один піднос в двох стациях. Кождий такий піднос може забрати 30 до 40 осіб. Цїла ся вежа, зі всїм, що на ній, важить 9 міліонів кільоґрамів, а сама зелізна конструкция 7,300.000 кільоґрамів. Кошти будови виносили 6,500.000 франків.

Найкрасший вид представляє ся в красні, погідні дні, особливо в осени, з другого поверха. Глубоко в долині лежить Париж зі своїми палатами, двірцями, церквами, білими соборами і позолочуванними банями та з рікою, по котрих сунуть ся кораблї, аж до вижин Севра і Ст. Клю. З тої величезної камінної панорами читаємо історию столїтий, що єї виставили. Улиці тягнуть ся мов широкі дебри то в гору по горбах то в долину, а кожда розповідає події королїв та цїсарів, на котрих тріюмф або погану втечу надивила ся.

Коли дивити ся на той новочасний Вавилон звідси з гори, де анї не чути єго криків, анї не видко єго бруду, то чоловіка не опановують гадки малої ваги, бо тут нагадують ся єму самі великі події. А якось аж таїнственно виглядає цїле місто, коли около 5-ої години вечером зачинає змеркати ся, а вежа пускає величезну синяво-чорну тїнь, котра спершу вкриває лиш лївий беріг а відтак пересуває ся через Секвану, захоплює поволи вижини Монмартра і наконець губить ся аж коло Ст. Дені. Она вкриває тоді королївскі гроби і цїсарскі палати та ніби говорить, що зелїзне столїтє буде колись у потомства потребувати більше місця, як она займає.

Менї здавало ся, що в такій висоті, в якій тота вежа аж до хмар сягає, люди не будуть займати ся пустими, дрібними гадками. Але я переконав ся, що від тих многих літ, від коли я не був на сій вежи, богато змінило ся. Вежа Айфля стала зборним місцем для всїх тих, що вибирають ся в повесїльну подорож по Европі. Довкола мене було повно таких пар, що лише що недавно цібрали ся, а они не виділи більше нічого як хиба лиш одно другого або тоті переписні листки з видами, які писали, щоби їх вислати, куди слїд, з вежі Айфля. Дехто витягав також образки з автомата, а були й такі, що купували модні цитри по три франки і зараз на них вигравали своїм жінкам всїлякі уличні пісні.

Тронутий глубоко тою високою культурою, став я розглядати ся, чи не побачу дечого, що не так би дуже зворушало чоловіка. Та й побачив. На зелїзнім поручу сиділа пара голубів, голуб і голубка, та від часу до часу ніби цїлували ся дзюбками. Мабуть і они відбували повесїльну подорож, але обмежали ся при тім лиш на то, що перелїтали з одного поверха на другий. Скоро хтось з людий підійшов до них, то они заворкотїли щось до себе і на короткий час злїтали. Менї здавало ся, що розумію їх розмову. — Настають що раз гірші часи! — говорила голубка. — Треба стеречи ся тих якихсь двоножних сотворінь! Від коли зачали лїтати, стали такі, що вже годї з ними видержати. Через них не можна вже знайти спокійного місця. Де ся не подиниш, всюди у воздусї лїтаки та бальони до кермованя. — А голуб на то лиш здвигнув згірдливо крилами. — Та нехай собі лїтають! То все лиш лихе наслїдуванє нашого лету! А хоч би й як високо люди лїтали, свою глупоту забирають всюди з собою.

*

Турецке правительство до сеге часу не знає, чи має переговорювати з ворохобниками, чи примінити до них оружну силу. „N. fr. Presse“ дізнав ся з альбаньских жерел, що ворохвбня в Альбанії є загальна. Таяр бей, головний провідник зворохоблених офіцирів порозумівав ся з корпусом офіцирів і поставить Висскій Порті ультиматум. Ряд альбаньских вождів зібрав ся минувшого тиждня на конґрес в Ґеґіссен, де проголошено самоуправу Альбанії.

Турецке правительство пробує успокоїти Альбанців. В тій цїли рішила рада міністрів вислати до Альбанії комісию для провіреня, які бажаня мають Альбанці. До сеї комісиї крім Турків будуть належати два Альбанці.

Італїяньско-турецка війна війшла в фазу мирових переговорів. „Reichspost“ потверджує вість, що до Риму прибуло кількох висланників турецкого правительства для веденя переговорів, лише не знати, на яких основах. Якийсь дипльомат заявив кореспондентови „Reichspost-у“, що Італїянцї в найблизших днях обсадять остров Хіос, супротив чого Порта схоче імовірно знов замкнути Дарданелї; однак Росия і инші держави запротестують против сего, наслідком чого відкличе ся турецке правительство до парляменту і представить єму конечність розпочатя урядових мирових переговорів. „N. fr. Presse“ дізнає ся з дипльоматичного жерела, що задачию висланників турецкого правительства є прослїджене, під якими условинами згодила би ся Італія на завішенє оружия. Головна трудність для заключеня мира становить питанє зверхництва над Триполїсом. Італїяньске правительство — після інформациї „N. fr. Presse“ — ставляє звістні вже условини мира. Грошеве відшкодованє, яке Італїянцї готові заплатити Туреччинї, не буде велике, бо війна за довго вже тягне ся. Питанє, що стане ся островами Еґейского моря, обсадженими Італїянцями, ще не порішоне. Орґанїзация управи тих островів робить значні поступи. Населенє островів є дуже вдоволене з італїяньского правлїня. Та се є справа більше европейска, чим турецка, чи Італїянцї віддадуть ті острови, чи задержуть собі їх. „Stampa“ доносить, що грецке населенє на острові Родос, а також на инших турецких островах, занятих Італїянцями, є дуже вдоволене з італїяньского правлїня і бажає собі, щоби Італїянцї й на дальше задержали ті острови в своїх руках.

„Times“ доносить з добре поінформованих петербурских жерел, що від давна приготовлюваний союз між Росиєю а Японією є фактом довершеним. Подорож князя Катсури до Росиї, Німеччини, Франциї та Анґлії мала на меті сэй союз довести до полагодженя. Розходить ся головно о заґварантоване Японії свободи операций в полудневій Манджуриї. За те мала би Японія обовязок поперти Росию, коли би єї якаиебудь держава заатакувала в Азиї. В часї стрічи цїсаря Вільгельма з царем Николаем в Балтийскім порті, мав цїсар Вільгельм відраджувати царя від заключення союза з Японією. Однак цар не послухав сеї ради. „Новое Время“ доносить, що князь Катсура одержав місию покінченя переговорів з Росиєю в справі докінченя союза.

Новинки.

Львів, 19 липня 1912.

— Відзначеня. Є. В. Цїсар надїлив радників мінїстерияльних в Міністерстві внутрішних справ дрови Юл. Киянови і Володим. Децикевичеви хрестами кавалерскими ордеру Леопольда.

— Є. В. Цїсар на ловах. Овогди виїхав Цїсар о $4\frac{1}{2}$ год. по полудни на лови. Монарх їхав в отвертім повозї серед Мітервайсенбах в округ Пелїцальм, положений на всхіднім склонї гори Цімниц. Звідси ішов чверть години на своє місце, де убив одним, добре вимірeним стрілом 12-лїтного оленя. Між тим знесено на долину ловецку добичу, яку відтак Монар оглядав. На просьбу товариша ловів радн. Двора Бема, відфотоґрафував ся Цїсар разом з ловецкою дружиною і добичею. Потім поїхав Монарх на другі лови до Льоскоґель, де однак нїчо не убив. Підчас повороту до віллї, 8 год. вечером, зготовили тамошні мешканцї Цїсареви велику овацию.

— Лїцитация. Дня 23 липня 1912 о годинї 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Тернополи публична л ї ц и т а ц и я невідобраних товарів, як: вина, горївка, чоколяда, сьвічки, сукно, мило, олива, товарі блаватні, дивани, рум і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— Цікавий винахід. В селї Дмитрівцї, на Катеринославщинї, селянин Кирило Буцикин виґадав вітряного двигуна, який може посувати ся на колесах у всї боки, незалежно від того, куди віє вітер. На виставцї в с. Томоківцї Буцикинови присуджено за двигуна похвалчний лист і 10 карб. хоч тих гроший Буцикин ще й доси не дістав. Своїм двигуном Буцикин оре землю, молотить хлїб і загалом робить всяку роботу.

† Померли: Др. Іван Мох, міский лїкар в Глинянах, дня 17 с. м. в 53-ім роцї житя; — Мариян Туряньский, ем. начальник окр. суду в Бїгачи, в Боснї, дня 13 червня в Бїгачи. В. і. п.!

На другім боцї ріки Секвани напроти Марсового поля (Champr de Mars), на котрім стоїть вежа Айфля, виднієсь Трокадеро зі своїм круглим середним будинком і стрункими маврийскими вежами. Єсть то палата збудована в маврийскім стилю для вистави в 1878 р. а назва єї пішла від площі на котрій стоїть, а котру названо іменем одного форту на схід від міста Кадіз в Ішпанії на памятку, що Французи вдобули той форт дня 31 серпня 1823 р. В сїй палатї містить ся етноґрафічний музей і музей всїляких різьб та відливів з ґіпсу а крім того єсть тут ще величезна дуже красна саля догідна на всїлякі торжества. Що до стилю сего будинку, то далось би може дещо критикувати, але коли дивити ся здалека, то єго сильвета представляє ся в сїм місци, де ріка робить якрав закрут, так фантастичне пишно, що здає ся як колиб то якийсь ґенїяльний артист декорацийний вималював пишний образ на небі.

За мостом Єна приходить другий міст нагадуючий так само битву а то міст Альма. Перед тим мостом стоять на вартї камінні жовніри з часів другого цїсарства з наложеними баґнетами. Але найкрасша часть їзди по ріцї розпочинає ся аж з мостом Інвалїдів, званим також мостом Александра, на котрого високих пільонах стоять позолочувані криластї конї і сьвітять ся пишно в сонци. На ліво починають ся Елїзейскі поля, пишний город, в глубинї котрого знаходить ся давна палата Бурбонів, звана тепер Елїзейскою палатою. Тут показує ся насамперед палата штуки а поза нею виднїють ся позолочувані банї малої палати. На лївім боцї ріки вирниають знов понад білими мурами берегів позолочувані вершки дому Інвалїдів.

Понизше побережних мурів над низше положеною рікою, мимо того що то найпишнїйша часть міста, панує роботяще житє. Зелїзні бузькі або крани спускають зелїзні скрині в лодки або легким розмахом викидають видобутий з ріки пісок на беріг. В другім місци знов такі самі бузьки витягають мов би якимись ножицями величезне камінє з кораблїв і складають один за другим на вози, котрі відтак серед крику і лоскоту батогів вивозять вози, до котрих запряжені бувають чотири або й пять коний. Двигарі, поздоймавши сорочки із себе, виносять зручно набір з кораблїв по вузких кладках уставлених з корабля на беріг. Не брак також і рибаків а коли чоловік дивить ся на них, то не знає що подивляти: чи їх терпеливість чи таке марнованє часу. То звичайно люди в шараварах і чорних шапках, між котрими можна побачити й неодного товстого капіталїста, що сїв собі на принесенім з собою ручнім стільчику та заєдно порає ся коло вудки закладаючи що хвиля принаду на гачок. А за принаду служать якісь червоні черевачки, котрими тут ведуть значну торговлю. Але риби в Секвані то хитрі міщухи, не так легко дають ся зловити на вудку. Якийсь паривский статистик обчислив, що на десять людий, які тут цїлими годинами з напруженою увагою споглядають на поплавець вудки, ловить один на день одну рибу. Тому й не диво що один з тих рибаків, котрому очевидно вже терпцю не стало, виловив в ночи із ставку в Трокадеро майже всю рибу.

Крім ловлї риб виконують над рікою Секваною в Парижи ще й инше пожиточнїйше ремесло: стрижуть і миють пси. Тут розсїли ся постригачі зі своїми цебриками, ножицями і щітками а вдячна публика придивляє ся з мостів їх роботї. Великі пси бернардини, з головами як бомби, дають ся спокійно намилювати; палкі фокстериєри ловлять за руку свого добродія і крутять ся безнастанно так, що хвилями годї розпізнати, де у них голова а де хвіст; розумні але безхарактерні пудлї дають ся спокійно стричи і лиш завертають тумливо очима і скомлячи в покорі стараються ся звернути на себе увагу своїх панів. Неаби яке сочувство викликають у публики старі дами, що давши обмити і обстричи одинокого товариша своєї самоти, котрого блохи присїли, з жалїстним голосом заохочують єго до терпеливости і лице їм аж роз'яснюєсь з радости, коли їх песик обмитий і скупаний підскакує до них із себе воду.

Але над рікою в Парижи працюють не лиш мужчини; там порають ся і жінки, балакають і перуть в плаваючих будах а тим, що дають їм прати, кленуть ся, що они перуте лиш водою і милом. Звідки тут бере ся запах хльорового вапна, се годї науково пояснити Побіч пралень знаходять ся тут також купальнї. Що правда, темно-зеленава вода не дуже заохочує до купаня. Коли однак лїпше придивити ся, то она трохи яснїйша, але все-таки місцями, де щось може задержати ся на водї, видко не лиш плаваюче листє з капусти, соломянні віхтї, поломані кошї але також і на дутї мов бальони здохлї пси і коти.

Допливаємо до моста Згоди (de la Concorde). Назва того моста пішла від площі Згоди, перед котрою він знаходить ся. Тут треба додати, що перепливаємо якраз попри найважнїйші і найкрасші части міста Парижа, розложені над рікою Секваною. А пливемо горі рікою. Їзда наша розпочала ся недалеко від Марсового поля і вежі Айфля на з одного боку на лївім березї а праворуч підчас плавби; на правім березї, а ліворуч бачили ми Трокадеро. Відтак минули ми славні поля Елїзейскі на правім березї; за ними приходить не менше славна площа Згоди (Place de la Concord) а за нею слїдують так само славні Тілериї. Коло моста Згоди визирає з поза дерев староєгипетский обеліск привезений з Люксора до Парижа, а по за тим криша мінїстерства маринарки вкрита таким множеством комииів, що цїлий той будинок виглядає мов би якийсь величезний і так з наставленими до гори колючками. Праворуч а на лївім березї видко будинок мінїстерства справ заграничних і парлямент — палату послів.

(Дальше буде).

— Перепись населеня з 1910 р. Найновійша публікация ц. к. центральної статистичної комісиї у Відни обговорює висліди переписи з 1910 р. що-до розговірної мови в австрийскій державі. І так на 27,963.872 австрийских горожан (рубрику „розговірної мови“ виповнює ся при переписи тілько для горожан держави) німецку розговірну мову подало 9,950.266 осіб, ческу 6,435.983, польску 4,967.984, українську 3,518.854, сербо хорватску 1,252.940, італіяньску 783.334, румуньску 275.115, мадярску 10.974. Скілько горожан держави подало за розговірну мову словіньску, про те нема ще кінцевих обчислень, бо в Триєсті і в Гориції при переписи діяли ся такі надужитя, що власти уважали за потрібне зарядити ревізию переписи.

— Президия „Сільского Господаря“ у Льві подає до відомости: Ц. к. войсковий маґазин провіянтовий у Львові рескриптом з дня 17 липня с. р. ч. 3.091/III. оголошує, що намірає урядити аж до дня 13 серпня 1912 на пробу закупно сіна і соломи при вільній конкуренциї всіх рільників. Закуплені будуть: 500 сотнарів метричних сіна і 500 сотнарів метричних соломи. Доставлений материял має бути здоровий з сегорічного збору, якости такої, яка надає ся до продажи на торговиці. Від одного господаря купить ся не більше, як 20 метр. сотнарів. Закупно буде відбувати ся щоденно рано від год. 8 до 11 в маґазинах соломи і сіна при ул. Янівскій ч. 20 після довільної умови. Зараз при відборі згоджена належитість виплатить ся.

— Напад опришків на поїзд. „Wien. Allg. Ztg.“ доносить, що коло стациї Глуховская, в київскій ґубернії, кількох уоружених опришків задержало о півночи зелізничий поїзд. Они вдерли ся до пакункового воза і забрали всі клунки, але кондуктори поїзду почали стріляти до опришків з револьверів і ті мусіли вкінци лишивши пакунки, утечи.

— Газардова гра державним монополем у Франциї. З Парижа доносять: Сенатор Еипере зголосив онногди в сенаті внесок на змонополізоване гри, при чім предложив дуже цікаву статистику з Франциї. Нині є у Франциї 4.600 клюбів і касин, котрі в 1911 р. принесли властителям 47 міліонів франків доходу, з чого для держави припало 7 міл., як 15 проц. від доходу. В Анґієн виносила сума програних в минлім році гроший 9,900.000 франків, в Ніцци 8 міл. фр., в Aix les Bains 1,418.000 фр. Державець касина в Ніцци має нині 20 міл. франків; два брати, державці касина в Анґієн, з котрих оден був кухарем, а другий фірманом, мають нині 30 міл. франків. Бувший кельнер заробляє нині як державець касина в Біяріц 2 міл. фр. річно. Богато з поміж державців се переважно кримінальні індивідуа, карані много разів за всілякі злочини, а і нині не є они ліпшими. Ніхто однак не важить ся про их них виступати, бо як міліонери мають великі впливи на правительство і власти. — Сенатор висказав надію, що держава буде мати великий хосен, коли всі касина обійме під свій заряд і коли всі ті доходи вплинуть до державних кас.

— Причини дорожні. В 1910 р. зібрано на цілім сьвіті 862 міліонів метричних сотнарів збіжа. Тимчасом в 1911 р. зібрано лише 854 міліонів. Отже минувший рік дав жниво о 8 міл. сотнарів гірше, а число людий до виживлення очевидно збільшило ся. Кругло числять, що на цілій земли прибуло 12 до 15 міліонів людий. Збіжеві торги мусіли відчути недостачу тих 8 міл. метр. сотн. збіжа. Крім того замічено також на торгах Европи як і на торгах Америки се дивне явище, що менше-більше від початку теперішного сталі ціни ідуть в гору, навіть підчас літ з добрим урожаєм і мимо збільшеня скількости поступних продуктів рільництва. Причин сего ще добре не провірено. Є лише менше або більше імовірні здогади, які вказують таке, як пр. знижене вартости золота, в наслідок все в останних часах ростучої єго продукциї; також величезний зріст податкових тягарів в Европі, з огляду на зріст мілітаризму і т. и. Знавці думають, що ми вступили в добу загального подорожіня средств житя, подібну до тої, яку переходила вже Европа з кінцем XVIII. віку, як також в роках 1850 до 1875.

— Міжнародний конкурс винаходів. В сім місяци буде рішений в Парижи міжнародний конкурс винаходів, про котрий мало знають ширші круги, мимо того, що він є дуже важний для тих, що хотять їхати морем в чужі краї. Сей конкурс оголосило „Товариство постійної вистави ратункових морских апаратів“. Товариство се засновано в 1898 році по затопленю француского парохода „Bourgogne“, на котрім згинув також американьский міліонер Антін Полюк з Вашинґтону. Єго спадкоємці постановили пошанувати память небіжчика основанєм 100.000 фонду, з якого провізия мала бути нагородою для винахідників найлучших ратункових морских апаратів. При першім міжнароднім конґресі в часі париской вистави 1900 року ие признано нікому нагороди, так само і при другім слідуючого року. Потім передали спедкємці Польока свою фундацию в заряд товариства: „Conservatoire National des Arts et Mesiers“, котре змінило сю фундацию на постійну виставу ратункових морских приладів. Що року нагороджують найвдатнійші апарати, а як ціла призначена на один рік сума не вичерпає ся, тоді решту лишає ся на слідуючу нагороду, або для моряків заслужених коло ратованя потапаючих.

Телеґрами.

Ішль 19 липня. Міністер справ заграничних ґр. Берхтольд відбув вчера нараду з міністром справ внутрішних бар. Гайнольдом. О год. 11 був принятий на авдиенциї у Цісаря. По полудни був ґр. Берхтольд на обіді у Цісаря.

Ішль 19 липня. Міністри Берхтольд і Гайнольд вернули вчера до Відня.

Відень 19 липня. З кінцем сего місяця будо склнканий країньский сойм на тридневну сесию.

Прага 19 липня. Угодові переговори і вчера не дали ніякого висліду; лише в поодиноких точках прийшло до зближеня. Деякі часописи подають, що кн. Тун предложить Цісареви вже 17 серпня угоду до санкциї. Референти не мають наміру переривати переговорів і колиб не мало прийти в липни до порозуміня, то розпічнуть ся на ново переговори слідуючого місяця.

Рим 19 липня. В добре поінформованих політичних кругах гадають, що Італіянці в найблизшім часі як відповідь на промову великого везира устроять фльотову демонстрацию на мори Еґейскім.

Берлин 19 липня. Від кількох днів настали тут страшенні спеки. Кождого дня гине по кілька осіб від сонїшного удару. В часі купелі потонуло послідними днями 22 осіб.

Руско-польска

Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910

Накладом автора.

— Ціна 1 К (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїгія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Географія — 9) Істория — 10) Рахунки — 11) Геометрия — 12) Начеркова геометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Гіґієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія— 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Гімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділі).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*) **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі поробив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Правила дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.